50e jaar, N° 118. Zaterdag, 3 OCTOBER 1903.

Mededeelingen te richten te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week **6** franks per jaar
Twee » » **5** »
Een » » **4** »

Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf, betaalbaar.
Aankondigingen **15** cent^mes per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 3e OCTOBER 1903.

Gemeentekiezing.

GROOTE MEETINGEN

In de Zaal der *Concordia*, MORGEN ZONDAG, ten **4 1/2** uren namiddag.

In den *Volksbond Sint-Maternus* (Hondstraat), ZONDAG 11 OCTOBER, ten **4** ure namiddag.

De katholieke candidaten zullen op deze meetingen het woord voeren.

Katholieke Associatie

der stad Tongeren.

De Katholieke Associatie onzer stad, vergaderde verleden donderdag in de groote zaal der Concordia, om over te gaan tot de aanduiding der Candidaten voor de gemeentekiezing van 18 October aanstaande.

Aan het bureel hadden plaats genomen, de heeren Emile Vroonen, voorzitter, L. Strick, secretaris, Jos. Delvoie, Mathieu Cristiaens, leden van het Comiteit, Meyers, Burgemeester, Dr Delvoie, Schepen, V. Madave, gemeenteraadslid, F. Delvigne, notaris, Aug. Van Ormelingen, notaris, M. Zeegers, nijveraar.

M. Em. Vroonen geeft het woord aan M. Strick, om over te gaan tot het lezen van het proces-verbaal der laatste zitting.

M. Strick geeft lezing van het proces-verbaal, dat wordt goedgekeurd.

M. Em. Vroonen legt daarna het doel der vergadering uit, namelijk de aanduiding der candidaten voor de gemeentekiezing. Het comiteit stelt de candidaturen voor de drie uitgaande leden : De heeren Burgemeester MEYERS, schepen DELVOIE, en Victor MODAVE, raadslid.

Spreker brengt eene welverdiende hulde aan de werkzaamheden, de zelfopoffering en de diensten die elk dezer uitgaande leden aan de Katholieke partij bewezen heeft.

Deze woorden worden door de aanwezigen met geestdriftige toejuichingen begroet.

Het comiteit heeft zich vervolgens gewend tot twee oude strijders der katholieke partij, namelijk, de heeren F. DELVIGNE, notaris, en Martin ZEEGERS, nijveraar. Deze hebben insgelijks de hun aangebodene candidatuur aangenomen. *(Toejuichingen).*

Als nieuwen candidaat stelt het comiteit voor den heer Aug. VAN ORMELINGEN, notaris.

Deze nieuwe candidatuur wordt insgelijks op daverende toejuichingen onthaald.

M. Em. Vroonen brengt alsdan hulde aan deze nieuwe candidaten, die, in het belang der katholieke zaak, eene candidatuur aanvaard hebben, en niet aarzelen zich bloot te stellen aan de aanvallen der laag gevallen pers onzer tegenstrevers, die hedendaags niet meer de principen bespreekt, maar vooral de personen aanrandt.

Spreker geeft daarna het woord aan den heer Burgemeester Meyers. *(Toejuichingen.)*

M. Meyers zegt zich nog zeer wel den tijd te herinneren, der heeren Van Moysen, Michiels, de Tiecken, enz., die zich ook uitgaven als liberalen, maar die naar de kerk gingen, hunnen Paschen hielden, en zelfs deel maakten van het St-Vincentius Genootschap.

Hedendaags zijn de liberalen vooral Godloochenaars. Spreker wijst op hun gedrag op het stadhuis, waar hunne gansche handelwijze toont dat zij er niet vrijelijk handelen, maar te werk gaan onder de drukking en den dwang van anderen. De begrooting van dit jaar, die zij gestemd hebben, zal sluiten met een tekort. Er is geld noodig om de afkortingen der leeningen te betalen die zij gedaan hebben, en de belasting op het inkomen die zij gestemd hebben durven zij niet in praktijk stellen.

M. Meyers zal zondag op dit alles breedvoerig terug komen. Ondertusschen wekt hij de aandacht op de punten van het socialistisch programma dat in onze stad verspreid is geworden en waarin geëischt wordt dat de schoolkinderen niet meer dagelijks naar de Mis moeten gaan. M. Neven, zegt M. Meyers, heeft gevraagd dat op de dagorde van den gemeenteraad van Zaterdag aanstaande gebracht worde dat de klassen der school om 8 ure zouden beginnen. Dit is waarschijnlijk reeds eene uitvoering van hoogergemeld punt van het socialistisch programma, om een beletsel daar te stellen voor het dagelijksch bijwonen der H. Mis.

Spreker wijst ook op de manier waarop onze tegenstrevers hedendaags door hunne laaggevallen pers den strijd voeren tegenover de katholieken. Van principen wordt er bijna niet gesproken, enkel persoonlijkheden, verwijtingen, de grofste beleedigingen worden onze vrienden naar het hoofd geworpen. Hij wijst vooral op den schandelijken *strijdpenning*, die zij in hun blad het *Vrije Volk* wekelijks inlasschen en die over vier jaren te Tongeren door den *Journal du Limbourg* werd ingehuldigd.

M. de Burgemeester, die heden onpasselijk is, noodigt allen uit zondag aanstaande in de groote zaal der Concordia aanwezig te zijn, waar hij alsdan in breedvoerige uitleggingen zal treden. *(Toejuichingen).*

M. Em. Vroonen vraagt vervolgens of iemand nog het woord wil nemen ; alsdan roept hij de volgende Heeren uit als candidaten der katholieke associatie van de stad Tongeren :

De HH. Fr. MEYERS, Burgemeester,
Dr V. DELVOIE, Schepen,
V. MODAVE, Handelaar,
uitgaande leden ;
F. DELVIGNE, Notaris.
Aug. VAN ORMELINGEN, Notaris,
M. ZEEGERS, Nijveraar,
nieuwe candidaten.

De Katholieke Candidaten

voor de gemeentekiezing van den 18 October aanstaande, zijn te gunstig van het tongersch publiek bekend, om ze breedvoerig aan onze lezers moeten aan te bevelen.

MM. **Meyers** en **Delvoie**, uittredende leden, maken beiden deel van het schepencollege. Steeds hebben zij, op het stadhuis, de klaarste bewijzen gegeven, zoowel hunner groote bestuurlijke kennissen als hunner zelfopoffering aan het verdedigen der belangen onzer stad. Aan hen hebben wij de uitvoering te danken van menigvuldige gezondheids- en openbare werken, over dewelke onze medeburgers met recht fier kunnen zijn.

Het kiezerkorps zal hun erkentelijk over de bewezene diensten zijn en zal er aan houden hun mandaat met eene verpletterende meerderheid te hernieuwen.

M. **Victor Modave**, uittredend gemeenteraadslid, heeft zich insgelijks steeds als eenen behendigen en verknochten bestuurder getoond. Altijd heeft hij een groot deel aan het bestuur der stadszaken genomen en heeft de diepste achting zijner medeburgers verworven. Zijne herkiezing is buiten twijfel.

De katholieke lijst is zeer goed volledigd door de nieuwe candidaturen van M. Fern. DELVIGNE, Notaris, M. August VAN ORMELINGEN, Notaris, en M. Martin ZEEGERS, Nijveraar.

Toen M. Notaris **Delvigne** in den gemeenteraad zetelde, gaf dit achtbaar lid onophoudend blijken van zijne zelfopoffering aan de verdediging der zedelijke en stoffelijke belangen zijner medeburgers. Zijne wijze raadgevingen werden steeds met oplettendheid aanhoord en de talrijke verslagen welke hij over menigvuldige kwesties in den raad gemaakt heeft, getuigen der meest grondige en der meest bijzondere kennissen.

Het kiezerkorps zal het zich als eenen plicht aanschouwen dien uitmuntenden bestuurder naar het stadhuis te zenden.

M. **Martin Zeegers** heeft insgelijks in den gemeenteraad gezeteld. Steeds heeft hij een groot deel aan het bestuur der stadszaken genomen en heeft de erkentelijkheid zijner medeburgers verdiend.

De katholieke kiezers zullen gelukkig zijn hem op nieuw op het stadhuis te zien zetelen, waar hij zich, met kennis van zaken en zelfopoffering, aan de verdediging der stadsbelangen zal toewijden.

M. **August Van Ormelingen**, Doctor in de Rechten en Notaris, zal opperbest op zijne plaats in den gemeenteraad zijn.

Zijne groote en verschillende kennissen, zijne zelfopoffering voor de goede zaak, zijne bijzondere bekwaamheid in het bestuur der openbare zaken, duiden hem natuurlijk aan de keus zijner medeburgers aan.

De kiezers zullen als eenen plicht aanzien voor dien uitmuntenden candidaat te stemmen.

* *

Dat de kiezers onze candidaten vergelijken met degenen voor dewelke binnen kort de tongersche geuzerij hunne stemmen zal komen vragen.

De keus onzer verstandige medeburgers kan niet twijfelachtig zijn en den 18 October aanstaande zullen de namen onzer achtbare katholieke candidaten zegevierend uit de stembus komen voor het grootste heil onzer dierbare geboortestad.

Socialisten en Liberalen.

Lezers, nu zal het voorzeker voor goed gedaan zijn met de kapitalisten, want de socialisten van.... Tongeren hebben een kiesprogramma uitgegeven.

De tongersche liberalen, die door alle middelen hunne kiezing trachten te verzekeren, hebben een verbond gesloten met de socialisten, en als voorwaarde hebben deze laatsten gesteld de aanneming van hoogergemeld kiesprogramma.

Haasten wij ons te zeggen dat de liberalen met beide handen te gelijk de aanneming dezer voorwaarde gestemd hebben en tevens beloofd zoohaast mogelijk dit programma ten uitvoer te brengen.

Daar zij hetzelve zorgvuldig in hunnen zak verborgen houden en aan de kiezers hun verbond verzwijgen, laten wij hier eenige der voornaamste artikels van het socialistisch programma volgen en roepen er de aandacht onzer medeburgers op in :

« Afschaffing van het opteekenen der kinderen door de schoolmeesters voor prijzen van goed bijwonen der mis.

» Afschaffing van de deelneming in stoet, met de onderwijzers aan 't hoofd, aan processies, enz.

» Het artikel van de wet, over het volgen der godsdienstlessen, aan de ouders bekend maken, zooals liberalen en socialisten in meest alle steden doen.

« De schoolboeken (leesboeken, geschiedenisboeken) der vrijzinnige groote steden aannemen. »

* *

Wat zegt gij ervan, kiezers van Tongeren, die nog eenig godsdienstig gevoel bezit ? Onze socialisten spelen op geen suf en draaien er geen doekskens om, zooals men ziet. Maar wat dunkt u van onze tongersche liberalen, die op huichelende wijze komen spreken van hunnen eerbied voor den Godsdienst en die achterduims een verbond met de socialisten aangaan om denzelven te bevechten ?

Het samenspannen van liberalen en socialisten moet ons evenwel niet verwonderen. Verleden jaar, in de maand April, tijdens de revolutionnaire betoogingen die de socialisten het gansche land door op touw zetteden, zagen wij reeds de liberalen en socialisten hand in hand gaan en samen manifestatiën in onze stad inrichten. Het was immers te stil en te doodsch te Tongeren, er moest hier ook lawijd en rumoer gemaakt worden, ofschoon dit volstrekt niet in den smaak viel onzer vredelievende bevolking.

Welnu, medeburgers, en gij vooral, huisvaders, die verlangt dat uwe kinderen op het pad der deugd zouden blijven, die wilt dat het onderwijs dat zij ontvangen gegrondvest zij op den Godsdienst, die niet wenscht dat de schoolboeken die zij thans gebruiken vervangen worden door *vrijzinnige* boeken, 't is te zeggen waar de naam van God uit verbannen is, kiest dus niet voor de liberalen, die beloofd hebben deze punten van het socialistisch programma te verwezenlijken.

Wij aanzien het als onzen plicht u deze dubbelzinnige handelwijze der liberalen bekend te maken ; thans is het *uw* plicht te beletten dat zij hunne plannen ten uitvoer brengen, 't is te zeggen de scholen vergoddeloozen, aan dewelke gij uw dierbaarste schat, uwe kinderen toevertrouwt.

Kiezers, stemt daarom allen voor mannen van uw geloof, stemt als één man voor de katholieke candidaten.

Wat hij zegt !

Citoyen Bertrand, de socialistische volksvertegenwoordiger, schreef in Le Peuple :

« Welke is de partij die altijd geweigerd heeft wetten te maken ten voordeele van het volk ?

» 't Zijn de liberalen.

» Welke mannen hebben altijd geweigerd het stemrecht aan de werklieden toe te kennen ?

» 't Zijn de liberalen.

» De arbeiders weten dat de liberalen de ergste tegenstrevers zijn van den werkersstand. »

En de socialisten heulen toch met hen. Waarom ?

Omdat rooden er blauwen tegen den godsdienst zijn.

De grrroote liberale manifestatie

van TONGEREN.

De grrroote liberale manifestatie, sedert verscheidene maanden reeds aangekondigd, heeft verleden zondag in onze stad plaats gehad. Ingericht onder het voorwendsel het... **vijf**jarig bestaan te vieren der liberale maatschappij van onderlingen bijstand, *Help u zelf*, had deze betooging enkel voor doel de kiezing der tongersche liberalen te bewerken. Deze immers voelen hunne populariteit steeds meer en meer verminderen, en weten ook zeer wel dat op 18 October aanstaande hun rijk in onze stad voor goed uit zijn zal.

Eene wanhopige poging wilden zij echter nog wagen om een schijn van leven aan hunne partij te schenken. Doch, niet bekwaam om door hun eigen eene betooging tot stand te brengen of den kleinsten stoet te vormen, deden zij eenen oproep tot den vreemde.

Haasten wij ons te zeggen dat veel societeiten dien oproep beantwoord hebben. Want de liberalen hadden aan deze feesten een schijn van onpartijdigheid gegeven en hunne uitnoodigingsbrieven spraken enkel van eene grootte mutualisten betooging. Eens te meer werd het liberale vaandel in den zak gestoken. Ook was de overgroote meerderheid der Societeiten zeer verwonderd dat zij hier aan eene kiesmanifestatie kwamen deelnemen en zouden zij zich voorzeker onthouden hebben, zoo zij oprecht de waarheid gekend hadden.

* *

Wat vooral in het oog springend was, dat was de koude onverschilligheid onzer medeburgers ten opzichte dezer manifestatie. Zij immers hadden het doel dat de liberalen beoogden en zij wilden toonen dat zij zich niet laten om den tuin leiden ; ook was, ondanks het verzoek der liberalen, slechts een zeer klein getal buizen bevlagd.

Onder de manifesteerders zelfs heerschte niet de minste geesdrift. Wister zij misschien dat zij deelnamen aan de burgelijke begrafenis van het tongersch liberalismus ?

* *

Een bewijs dat het met de liberalen gedaan in onze stad is en hunne aanhangers steeds meer en meer verminderen, is het klein getal deelnemers hunner partijgangers van Tongeren zelf. Slechts een **140** à **150** tal tongersche liberalen namen deel aan den stoet en het meerendeel hunner kopstukken ontbroken er aan. De jubilierende maatschappij (**vijf** jaren bestaan !), die volgens de liberalen 200 leden telt, en door hen opgehemeld wordt als de sterkste vereeniging der stad, telde, buiten den vaandeldrager..... **23 leden !**

* *

Arme liberale partij !... Maanden lang reklaam maken en alles in het werk stellen om uwe partijgangers op te trommelen en slechts **140** à **150** inwoners van Tongeren uwen oproep zien beantwoorden ! 't Is droevig !

Wij hadden dus gelijk te beweren dat de liberalen, door hunne eigene krachten, onbekwaam zijn, bij gebrek aan partijgangers, de minste betooging op touw te zetten. Ook zou de manifestatie van verleden zondag een kolossale fiasco geweest zijn, zoo de vreemdelingen hunne deelneming niet verleend hadden.

Waarlijk, het is gedaan met de liberalen van Tongeren. Vele vreemde manifestanten scheuen dit zelf te bevestigen, want 's avonds hoorde men vele kreten van « *Vivent les socialistes !* », « *Vive Demblon !* », « *A bas la calotte !* », alsook het zingen der *Marseillaise*; van liberalen, daar was geen spraak meer van.

Onze medeburgers hebben verleden zondag getoond dat zij zich niet laten misleiden door de comedie der liberalen. Zij willen in het vervolg mannen aan het hoofd der stad zien die door daden toonen dat zij de belangen der tongersche bevolking ten harte nemen, en daarom zullen zij als een man stemmen voor de Katholieke candidaten.

GEMEENTERAAD

Dank de liberalen, heeft de gemeenteraad drie lange, zeer lange zittingen moeten besteden aan de bespreking der voorwerpen die aan de dagorde stonden. En zeggen dat deze nog niet uitgeput is !

De liberalen hebben de zittingen van den raad in kiesmeetingen veranderd. Over zulke zittingen maken wij geen verslag. Men zou even goed de aanvallen tegen de Katholieke partij kunnen mededeelen welke in de liberale kiesvergaderingen uitgekraamd worden.

Den 1ste Januari aanstaande, als de nieuwe katholieke meerderheid die den 18 October zal gekozen worden, hare intrede op het stadhuis zal doen, zal de dampkring van den gemeenteraad opnieuw kalm en rein worden. Men zal er geene politiek meer maken maar men zal er zich, met zelfopoffering, toeleggen op de verdediging der zedelijke en stoffelijke belangen onzer medeburgers.

Aan de Tongersche Kiezers

Indien onze liberalen zich inbeelden dat de betooging van verleden zondag, bestemd om het **vijfjarig !!!** bestaan eener politieke maatschappij te vieren, eenen voor hun guustigen invloed op den uitslag der kiezingen van 18 October hebben zal, staan zij deerlijk den bal mis.

Onze medeburgers, zoowel burgers als werklieden, zijn te verstandig om zich alzoo rond den tuin te laten leiden. Zij weten dat de maatschappelijke vraagstukken niet opgelost worden door het spelen der muziekinstrumenten of door het geroffel der trommels en zij hebben niet vergeten dat nooit, waar hoegenaamd nooit, de liberalen iets voor den werkman gedaan hebben, in den tijd toen deze nog niet kiezer was.

* *

Wat hebt gij, liberalen, volksbedriegers, gelijk « de Peuple » van Brussel u noemde, gedaan voor het werkvolk ?

De Peuple schreef daarover : *zestig jaar hebt gij uw volk pastoors en nonnen opgediend ! en gij wilt voortgaan met hem dien heerlijken kost te doen opdienen ! past op, de werklieden zullen u de scholels op den kop aan stukken slaan !*

En Vooruit schreef :

20 jaren lang was de liberale partij meester ; wat deed zij voor het volk ? Schier niets.

En nog eens schrijft de Peuple :

Zoo lang de liberale partij aan het bewind was, verwaarloosde zij de eenvoudigste hervormingen ; de liberale partij speelde den huichelaar met de werklieden om hunne stemmen bij de kiezingen te palmen.

Christene werklieden, laat u niet bedriegen : voor het werkmansklood moest het onderwijs geens zijn, maar zij, ze zouden hunne eigene kinderen naar de Kloosterscholen.

Zij willen van geene gewijde Kerkhoven, maar wanneer zij sterven, dan koopen zij kelders op gewijden grond.

DE MOORD in den Tunnel.

31ste VRAYOLE.

De dokter trachte de schouders op en verliet het vertrek onder beloftevolle verstand en kalmeerende dreun te zullen zenden ; Mabel volgde hem, om nog een en andere omtrent de verpleging van harpe vader te vragen, en zoo bleef Vera met den ouden heer alleen.

Zijne eerste woorden waren waarlijk niet geschikt om haar gerust te stellen.

— Ik ben bezorgd, mijn jufvr. Graham. Deze brief, dien ik vóór den aanval van beroerte ontving, houdt in, dat mijn eerste procuratiehouder, in wien ik bedrieg vertrouwen stelde, van mijne afwezigheid gebruik heeft gemaakt, om zich in alerlei gewaagde beurspeculaties te steken. Die spekulaties zijn verkeerd uitgevallen, en hij heeft zich uit de voeten gemaakt, maar nu is uitgekomen, dat hij met het geld der firma gespeculeerd heeft ; misschien zou, als ik in staat was zelf de zaken te behandelen, een crisis voorkomen worden, doch nu vrees ik, voegde hij er met een wanhopigen zucht bij, dat de zaken te erg geloopen zijn, om er nogiets aan te kunnen doen.

Het behoeft wel niet gezegd te worden, dat dit bericht ook Vera ten diepste trof ; hare eerste gedachte was, de zieke zoohaag mogelijk voor Mabel gesloten te houden, een voornemen, dat geheel de goedkeuring van mijnheer Buttler wegdroeg.

— Het arme kind zal toch spoedig genoeg, alles moeten hooren ! fluisterde hij. Zij is een braaf kind en zou alles voor mij willen doen, maar zij heeft volstrekt geen verstand van zaken, en ik zou er niet aan durven denken haar de zeedeing op te dragen, die ik u nu wil toevertrouwen. Vooruit zeg ik u, dat het een netelig geval is, en dat gij de opdracht in het geheel niet aangenaam zult vinden.

— Dat behoeft gij u niet aan te trekken, antwoordde Vera ernstig. Ik ben blij, dat de gelegenheid zich voordoet om al de liefde en goedheid, die ik van Mabel en u ontving, op eenigerlei wijze te vergelden.

Mijnheer Buttler begon haar nu uit te leggen, wat zij eigenlijk doen moest.

Allereerst moest zij zich naar zijn kantoor in de Lombardstraat begeven, om met den oudsten boekhouder te spreken, en dan een koopman in de city, M. Parsons geheeten, opzoeken en hem den staat der zaken meedeelen.

— Hij en ik zijn ons leven lang de beste vrienden geweest, voegde de oude heer er bij, en ik heb hem uit menige moeilijkheid gered. Nu is het zijne beurt om mij te helpen. Als ik tienduizend pond bij elkander kon krijgen, zou ik in staat zijn, alles af te doen en mijn goeden naam te redden, en daarom moet gij nu naar M. Parsons gaan en hem verzoeken, mij het bedrag te willen voorschieten — hij is heel rijk, en kan dat, als hij wil goed doen. Hij heeft den naam onhandelbaar te zijn, maar waarlijk, hij kan en zal mij bijstaan, maar waarlijk, hij kan en zal mij dezen dienst niet weigeren, als hij maar eenmaal weet, hoeveel voor mij daarvan afhangt. Als hij weet, hoeveel voor mij daarvan afhangt. Als hij weet, hoeveel voor mij daarvan afhangt, moet gij hem zelf naar de bank van den wisselgeest, moet gij hem zelf naar de bank brengen en dan naar mijn kantoor in de Lombardstraat terugkeeren.

En mijnheer Buttler gaf nog een aantal inlichtingen, die hier niets ter zake doen, maar die Vera oplettend aanhoorde en nu en dan in haar notaboeksken opschreef. Zij bezat een helder oordeel en een bepaald talent voor zaken en bleek tot groote voldoening van den zieke bijzonder geschikt om de taak, die hij haar opdroeg, te volbrengen.

Het was van het grootste belang, hoe eer hoe beter te handelen, en daarom besloot Vera terstond te vertrekken, om, zoo mogelijk, nog de nachtboot van Oostende naar Dover te halen ; wel zou ze zoodoende het bericht van Wickham over zijne ervaringen bij mevrouw Belton missen, maar dat kon wel tot hare terugkomst wachten.

Een kwart uurs later reed ze dan ook reeds in eene vigilante naar de statie, waar ze juist bij tijds aankwam om een kaartje te nemen en in te stappen. Niettegenstaande het stormachtig weer, bereikte Vera in goeden welstand de overzijde van het kanaal, al hadden zorg over de gewichtige zendeg en bekommering over het lot van M. Buttler en Mabel, haar ook den slaap ontoofd. Want er stodd hier meer dan geld alleen op het spel ; het crediet en de goede naam van een man, die altijd het hoofd hoog gedragen had, juist zijne onkreukbare eerlijkheid en goede trouw waren in gevaar, en aan hare zwakke krachten was nu de moeilijke taak toevertrouwd, die te redden en in hareen vroegeren luister te herstellen.

Zoodra zij te Londen aangekomen was, begaf zij zich naar het hotel, dat haar door mijnheer Buttler aangeweezen was, en nadat zij daar na de vermoeiende reis, wat rust genomen en zich wat opgefrischt had, gieg zij naar het kantoor, waar haar reeds bij den eersten oogopslag duidelijk was, dat alles in de war was. De bedienden stonden in stede van op hunne gewone plaatsen aan hun werk te zijn, in groepkens bij elkander te spreken, over de waarschijnlijke toekomst van het handelshuis en waren blijkbaar in angst en spanning, hunne betrekkig te zullen verliezen.

Vera toonde den eersten boekhouder de volmacht van den heer Buttler en deze, ofschoon wat verbaasd over het optreden van een jong meisje in zulk eene moeilijke kwestie, scheen op slot van rekening zeer ingenomen met hare komst, deelde haar mee dat er sedert zijn laatste schrijven aan zijnen patroon geen verandering in de zaken gekomen was. Hij was ook van meening, dat met behulp van tien duizend pond klinkende muet de firma gered kon worden, maar dat anders een krach onvermijdelijk was.

Daarom volgde het onderhoud met den heer Parsons, waartegen Vera het meest had opgezien. Deze heer was de vader van den jongeling, die M. Buttler voor den toekomstigen echtgenoot van zijne dochter hadde bestemd en misschien bracht die omstandigheid er wel wat toe bij, om Vera bij haar bezoek volstrekt niet op haar gemak te zetten. Zij had bij haar vertrek uit Brussel een telegram gezonden om hem haar voorgenomen bezoek te melden ; hij was dus gereed om haar te ontvangen, en liet haar geen oogenblik langer wachten, dan het noodig was ; beleefd bood hij haar een stoel aan en nam toen zijne schoone bezoekster van het hoofd tot de voeten ondersoekend om.

Vera kreeg een allerooaangenaamst gevoel, toen zij merkte, dat zij het voorwerp van zijn scherpen, critischen blik was en begon aarzelend het doel harer komst mee te deelen.

Haar toehoorder fronste het voorhoofd, en trok weinig bemoedigend de wenkbrauwen in de hoogte, toen zij het hooze bedrag der vereischte som noemde, en instinktmatig begreep zij uit de harde uitdrukking om zijnen mond, dat hare zending mislukt en alle hoop op eene minnelijke schikking verijdeld was.

— Tien duizend pond is eene groote som, en de waarborg, die M. Buttler mij stellen kan, niet heel zeker, zegde hij op scherpen toon. Natuurlijk is het best mogelijk, dat met zulk een bedrag de zaken op de been kunnen gehouden worden, maar zeker is dat volstrekt niet, en ik mag mijne fortuin daar niet aan wagen.

De moed zonk Vera in de schoenen ; de toon, waarop zij gesproken werden, zoowel als de woorden zelf, waren dan ook hijzonder onaangenaam. Toch besloot zij de zaak nog niet op te geven en begon :

— M. Buttler is de eerlijkheid zelf.

— Dat weet ik wel ; als hij kan zal hij het geld teruggeven, maar het kan ook gebeuren, dat hij in de onmogelijkheid is, om dat ooit te doen.

— En hij rekende zoo vast op uwe hulp — hij vertelde mij, dat ge zulke intieme vrienden waart.

M. Parsons verbleekte even bij dit verwijt.

— Ik kan aan het verlangen van M. Buttler niet voldoen en wil o daarom niet langer ophouden, jufvrouw Graham, zegde hij, met een blik op haar kaartje, dat naast hem lag ; hij stond op om te verstaan te geven, dat hij het onderhoud als geëindigd beschouwde, en de arme Vera bleef niets over dan om zich butter teleurgesteld door de ondervonden behandeling te verwijderen.

Voor de deur der woning bleef zij even staan om te bedenken wat haar nu te doen stond. Zou zij naar Brussel of naar Lombardstraat gaan, om met den boekhouder te overleggen, hoe er nu in het belang der firma gehandeld moest worden.

Plots zag zij verrast op, haar eigen naam werd op verbaasden toon uitgesproken, en de spreker was niemand anders dan Clement Harcourt, Mabel's trouwe aanbidder. Hij kwam als uit den hemel gevallen en Vera was in haren overspannen toestand geneigd, zijne onverwachte verschijning alsnen goed voortekeen te beschouwen. Zij beantwoordde zijn groet hartelijk, want zij hield veel van den jongen dokter, die ook door zijne liefdegeschiedenis met Mabel haar volle achting gewonnen had.

— Logeert gij in Londen ? vroeg hij.

— Ja, in het *Hôtel Continental*.

— En Mabel ?

— Die is met haar vader in Brussel.

— Is zij wel ?

— Zoo redelijk, zij heeft een heelen tijd gesukkeld.

Eene donkere wolk bedekte zijn voorhoofd, hij ging voort zijne jonge vriendin allerlei vragen betreffende Mabel te doen. Wat had haar geschreld ? Welke verschijnselen waren er ? Was er een doktor gehaald ?

Het was zoo klaar als de dag, dat hij nog even verliefd was, als deg vorigen zomer.

— En hoe gaat het met u ? vroeg zij, toen zij naast hem ging en hij zijn voornemen om haar te vergezellen, te kennen had gegeven.

— Dank u, beel goed. Ge weet zeker, dat ik Wallis verlaten en mij hier in de Harleystraat gevestigd heb ? Het was een groot waagstuk, maar het is gelukt, mijne praktijk neemt, met den dag toe — maar ik heb, helaas ! nog geene schatten verdiend.

— Schatten schijnen gemakkelijker verloren dan gewonnen te worden, merkte zij zuchtend op.

— Gij legt zulk een bijzonderen nadruk op die woorden, jufvrouw Graham, ik hoop niet dat gij den laatsten tijd ongelukkig met uwe fortuin geweest zijt.

— Ik zou het eerst hebben moeten bezitten, om het te kunnen verliezen, antwoordde zij lachend, en besloot toen opeens den jongen dokter alles omtrent de reden harer komst in Engeland mee te deelen en hem om raad te vragen, wat haar nu in de eerste plaats te doen stond ; hij had een helder verstand en een scherpen blik en zou misschien een uitweg in die moeilijkheid kunnen vinden : in ieder geval zou hij ter wille van Mabel wel alles doen wat in zijn vermogen was, om haar met raad en daad bij te staan.

Met groote belangstelling hoorde hij haar verhaal aan en toen zij geëindigd had, zeide hij :

— Ik geloof dat ik wel in de gelegenheid zal zijn om u te helpen ; als gij even wilt luisteren zal ik u uitleggen hoe. Korten tijd geleden, behandelde ik een klein patiëntje, een meisje van tien jaar, het eenig kind en de afgod harer ouders, die meermalen millionnair zijn. Het was een buitengewoon erostig diphtheritisgeval met stiel verloop en toen ik gehaald werd, zag ik met een oogopslag dat eene onmiddellijke operatie de eenige mogelijke kans op behoud was. Het was eene zeer gevaarlijke operatie, maar zij moest gebeuren en daarom stelde ik alle bezwaren ter zijde en ging er onmiddellijk toe over. De behandeling gelukte en nu is het kleine ding weer even vroolijk en gezond als vroeger. De ouders waren overdreven gul met hunne dankbetuigingen, zij deden mij de prachtigste aanbiedingen en zouden gaarne elk offer gebracht hebben, om daarmee hunne erkentelijkheid te bewijzen.

Als ik nu eens naar die menschen ging en er ronduit verklaarde tien duizend pond noodig te hebben, dan twijfel ik er geen oogenblik aan, of zij zullen mij die, als ik haar persoonlijk borg bleef, leenen en ik geloof niet, dat zij de eerste twee of drie jaar op terugbetaling zouden aandringen. Mocht M. Buttler na verloop van dien tijd niet in staat zijn, zijne verplichtingen na te komen, dan zal ik, als mijne praktijk zich zoo uitbreidt als tot nu toe, daartoe wel in de gelegenheid zijn. In ieder geval zal ik beproeven wat ik doen kan.

— Hoe edelmoedig van u ! kon Vera niet nalaten uit te roepen.

Hij lachte eens schelmsch en zeide :

— Nu, van die edelmoedigheid ben ik nog niet zoo vast overtuigd. Begrijpt ge niet dat ik hoog spel speel en dat Mabel's bezit de inzet daarvan is.

(Wordt voortgezet.